

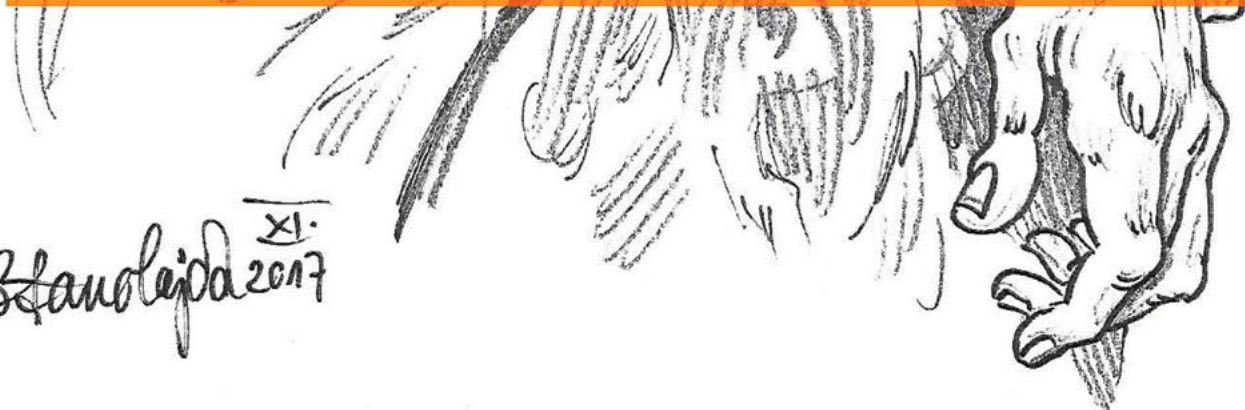
ten

art news

umelecké noviny

1/2018

Štanolajda XI.
2017

Obsah

- 3 **Imatrikulácie**
- 4-5 **Deň otvorených dverí**
- 6-7 **Kultúrno-historické objekty Žiliny a okolia očami mladých fotografov**
- 8 **Jesenná škola- Umením proti radikalizácii**
- 9 **Pro Slaviv 2017**
- 11 **3D umenie pre žiakov**
- 12-13 **Interview**
- 14-15 **Návšteva ateliéru Daniely Krajčovej**
- 16-17 **Rozhovor s bývalou žiačkou**
- 19 **Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu...**
- 20-21 **...a máme na ňu našliapnuté**
- 22-25 **Reklamný dizajn**
- 26-27 **Picasso**
- 28-29 **Michelangelo Buonarotti**
- 30-31 **Vincent Van Gogh**
- 32-35 **Komix**
- 36 **Divadelná hra Triedny nepriateľ**

Editoriál

A sme tu zas, máme pre vás veľa nových zaujímavých informácií spracovaných do ešte zaujímavejších článkov. Po odchode našej šéfredaktorky sa konali voľby, ktoré sa podarilo vyhrať mne. Dúfam, že sa vám časopis pod mojím dohľadom bude páčiť. Ďalej sa v tomto čísle dozviete pikošky zo života slávnych a významných do histórie zapísaných umelcov, ktoré nám poskytol náš pán učiteľ -akademický maliar Stanislav Lajda. Taktiež aj niečo zo života a tvorby skromnej slovenskej výtvarníčky Daniely Krajčovej a mnoho iných zaujímavých vecí. Dúfam, že vás články pobavia, zaujmú a teším sa na vás v ďalšom čísle.

Šéfredaktorka Lenka Gérecová

Redakcia

Šéfredaktorka: Lenka Gérecová
Zástupkyňa šéfredaktorky: Monika Brázdiková
Redakčná rada: Oli Micháľková, Hela Kotrbancová, Andrea Gazdaricová
Spolupracovníci: Jarka Labudová, Bianka Machovičová, Tereza Križanová, Marcel Firášek
Grafik: Jakub Kvašňovský
Fotograf: Monika Brázdiková
Zodpovedný učiteľ: Mgr. Helena Kučerová,
Jazyková úprava: Mgr. Viera Sebinová

SÚKROMNÁ STREDNÁ UMELECKÁ ŠKOLA
Háľkova 2968/22
010 01 Žilina

Aktualitky - - - - -

časť: Aktualitky

farba: c=0 m=0 y=100 k=0

strany: 8

slová: 966

počet osôb na fotografiách: 27

Imatrikulácie

Tento článok by sme radi venovali dňu 16.11.2017, ktorý bol výnimočný tým, že sme sa zúčastnili našich imatrikulácií, ktoré sa konali v Cinemaxe. Vďaka tomuto sme sa stali žiakmi Súkromnej strednej umeleckej školy v Žiline. Počas programu nám boli udelené školské tričká a okrem iného sme dostali aj diplomy, zložili sme prísahu a pomaľovali nám tváre. Celé pasovanie bolo spečatené spoločnou fotkou. Týmto by sme sa chceli poďakovať našim tretiakom, ktorí to pre nás celé zorganizovali. Avšak tento deň bol výnimočný aj tým, že sme mali možnosť vidieť ešte v predpremiére animovano-dokumentárny film s názvom „S láskou Vincent“ (Loving Vincent). Príbeh bol skutočnou výpoveďou o živote a smrti Vincenta van Gogha,

ktorej okolnosti však nie sú dodnes úplne jasné. Dej nám bol sprostredkovaný poslom, ktorého účelom bolo doručiť list jeho bratovi Teovi, čo však nebolo také jednoduché...Myslíme si, že veľká časť z nás videla film podobného druhu po prvýkrát. Najmä z toho dôvodu, že bol ručne maľovaný viac ako 100 vybranými umelcami, ktorí sa dokázali dôverne priblížiť k osobitému štýlu maľby Vincenta van Gogha. Už len samotný vizuál filmu bol pre divákov akéhokoľvek veku umeleckým zážitkom a každého z nás isto pohladil po duši a bol pre nás inšpiráciou do ďalšieho tvorenia.

Bianka a Jarka, 1.A

Deň otvorených dverí

Tak ako aj iné školy, tak aj naša škola každý rok otvára svoje dvere pre všetkých priaznivcov umenia ako aj záujemcov o štúdium. Tento rok to bolo konkrétne 8. novembra 2017 v čase od 8:00 hod. do 16:00 hod. Návštevníci sa mohli oboznámiť so všetkými odbormi a možnosťami štúdia, ktoré na našej škole sú a taktiež prebiehala návšteva vyučovacích hodín. Našich návštevníkov sprevádzali naši žiaci z rôznych odborov. Celá sprievodná expedícia sa začala na prízemí, kde sa nachádza odbor fotografický dizajn. Tu prebiehali prednášky pod vedením pani učiteľky Heleny Šiškovéj, ktorá našich návštevníkov oboznámila s fotografiou samotnou a previedla ich prácami žiakov od prvého až po štvrtý ročník. Ako ďalšie si návštevníci mohli prezrieť druhé poschodie, kde sa nachádzal odbor reklamný dizajn. Neskôr aj tretie poschodie, kde sídli odborné učebne a záverom bolo štvrté poschodie, kde naši návštevníci mohli objaviť odbor s názvom počítačová grafika. Tu si mohli pozrieť ako prebieha 3D tlač, alebo si prezrieť klauzúrne práce našich študentov. Úplným záverom sprievodnej expedície bola návšteva dielne, kde práve prebiehala vyučovacia hodina pod vedením pani učiteľky Daniely Mládenkovej, ktorá im ukázala, čo sa na konkrétnom odbore a predmete robí.

Monika Brázdiková

Kultúrno-historické objekty Žiliny a okolia očami mladých fotografov

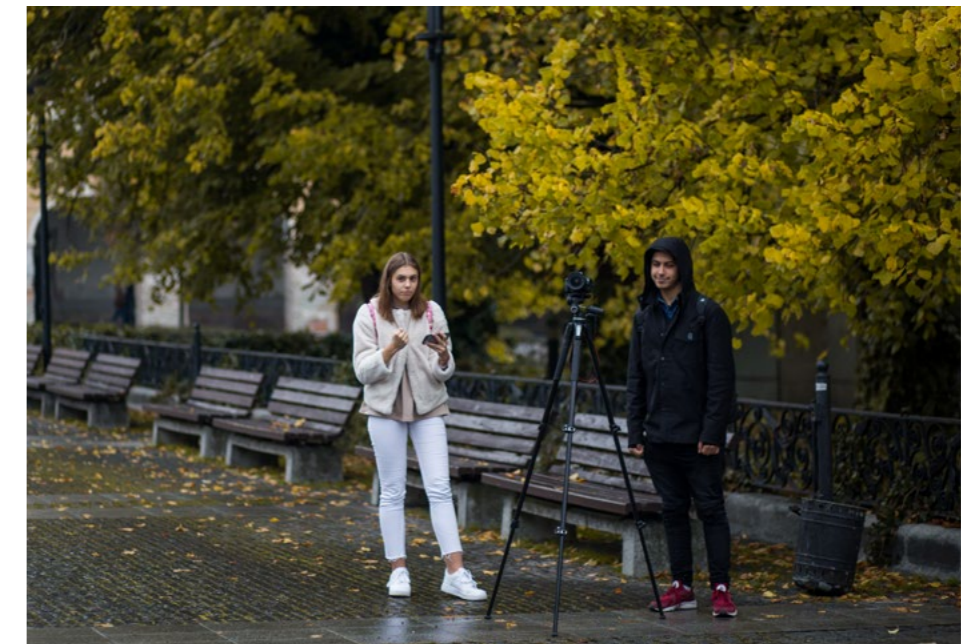
Všetko to začalo tým, že naša škola začala realizovať projekt: „Kultúrno-historické objekty Žiliny a okolia očami mladých fotografov.“

Na tomto projekte sme pracovali my fotografi z 2.B pod vedením pána učiteľa Ing. Šimona Klačka. Pri tomto projekte sme taktiež pracovali so žiakmi zo základných umeleckých škôl.

Na úplnom začiatku sme si vybrali fotografie architektúry starej Žiliny, ktoré sme neskôr so žiakmi umeleckých škôl nanovo fotografovali. Následne sa fotografie upravovali a kombinovali so starými fotografiami, avšak týmto to ani zďaleka nekončilo. Nadalej s nami spolupracovali naši kolegovia zo základných umeleckých škôl, ktorí dostali k dispozícii nafotené fotografie, do

ktorých potom dokreslovali a vytvárali z nich koláže. Završením tohto všetkého bola vernisáž fotografií v Mestskom divadle v Žiline. Môj názor na tento projekt je veľmi pozitívny a myslím si, že takýchto projektov by v budúcnosti mohlo byť určite viac, pretože žiaci tým nadobúdajú nové skúsenosti a prax do budúcnosti.

Monika Brázdiková

Jesenná škola- Umením proti radikalizácii

Chcela by som začať tým, že vám trochu upresním, čo to vlastne jesenná škola je. Celý tento projekt nesie názov „Umením proti radikalizácii - jesenná škola pre aktivistov a aktivistky“ a realizuje ho Nadácia Milana Šimečku. Cieľom tohto projektu je poskytnúť tréning vo využívaní umeleckých foriem ľudskoprávnym aktivistom a aktivistkám z rôznych regiónov Slovenska, ktorí sa venujú témam extrémizmu a diskriminácie. Od nás sa projektu zúčastnili tri žiačky, Lucia Ďuranová, Alžbeta Kristína Viskupová a ja, Monika Brázdiková z 2. ročníka študijného odboru 8221 M 09 dizajn - fotografický dizajn. Pod vedením Ing. Šimona Klačka sme absolvovali divadelnú a filmovú tvorivú dielňu, doplnenú o workshopy zamerané na deradikalizáciu, angažované umenie a občiansky aktivizmus. Filmový workshop

nám ponúkol možnosť spolupráce s mladými filmármi, ktorí nám priblížili nielen teoretické informácie, ale aj praktické skúsenosti z výroby a spracovania filmov. Naším výstupom bol krátky film o šikane. Celý workshop začal predstavovaním sa a zábavnými hrami. Na ďalší deň sme sa začali zaoberať teóriou a ňou sme pokračovali ďalšie tri dni. Neskôr sme prešli k vymýšľaniu nápadu, čo vlastne ideme točiť. Spoločne sme došli k záveru, že dosť riešená téma na školách, a nielen tam, je šikana. Tento krátky film bol spracovaný formou autobiografie. Rozdelili sme si 3 roly. Točenie bolo celkom náročné, ako aj následné spracovanie. Tento workshop nám dal veľa nových skúseností, ktoré môžeme naďalej uplatňovať v našej tvorbe.

Monika Brázdiková

Pro Slavis 2017

Pro Slavis je súťaž, ktorá sa koná každý rok. Organizuje ju Dom Matice slovenskej v Žiline. Tento rok sme boli z časopisu pozvaní na vyhlasovanie výsledkov v Starej radnici na Mariánskom námestí. Atmosféra tam bola veľmi napätá, ale aj veľmi priateľská. Niesla sa v duchu slovenskej tradičnej hudby a ľudovej básnickej tvorby. Nielen že sme sa dostali na vyhlasovanie, ale dokonca sme aj vyhrali Cenu Žilinského samosprávneho kraja. Celá redakčná rada spolu s pani učiteľkou sme sa veľmi potešili, že sa nám podarilo pozdvihnúť náš časopis na vyššiu úroveň a tešíme sa z krásneho diplomu, aj ocenenia, ktoré nám ostanú ako trvácna spomienka na jeden z našich úspechov. Dúfame,

že nebol posledný, že naše znalosti, ktoré sme načerpali, využijeme tak, aby sme časopis posúvali na vyššiu profesionálnu úroveň. Po tejto skúsenosti sme si rozšírili obzory, nabrali si veľa inšpirácie a získali veľa chuti do písania nových článkov a do žurnalistickej roboty ako takej.

Lenka Gérecová

Roz

ho

vo

ry

časť: rozhovory

farba: c=100 m=0 y=0 k=0

strany: 8

počet slov: 1 833

počet zodpovedaných otázok: 32

3D umenie pre žiakov

Ako už vieme, naša škola sa zapája a taktiež organizuje veľa projektov. Jedným z nich bol aj projekt s názvom „3D umenie pre zdravotne znevýhodnených žiakov“. Chcela by som však vopred podotknúť, že uvedenej aktivity sa nezúčastnili iba zdravotne znevýhodnení žiaci, ale aj žiaci, ktorí nemajú žiadne zdravotné postihnutie. Cieľom bolo rozvíjať vzájomnú spoluprácu mladých umelcov a hendikepovaných žiakov prostredníctvom výtvarných workshopov s využitím netradičných technológií a postupov v spolupráci so žiakmi zo Spojenej školy internátnej v Žiline a vybranými žiakmi zo špeciálnych základných škôl, ktorých zriaďovateľom je mesto Žilina. Inováciu v projektovom zámere predstavovalo využitie 3D technológií vo výchovno-vzdelávacom procese žiakov- najmä praktické využitie 3D pier a 3D tlač, ktoré zabezpečili motiváciu žiakov do skupinovej práce s intaktnou populáciou a prispeli k rozšíreniu záujmu žiakov o výtvarné umenie a prácu s netradičnými materiálmi. Súčasťou spoločných stretnutí, ktoré smerovali k tvorbe 3D objektov, bol proces navrhovania, realizácie a adjustácie.

Keďže som sa workshopu zúčastnila aj ja, tak si myslím, že za seba môžem povedať, že tento projekt bol veľmi zaujímavý, keďže som ešte s 3D perom nepracovala a nemala žiadne skúsenosti. Pomedzi to sme mali možnosť vidieť, ako funguje 3D tlač a taktiež sa o nej niečo nové dozvedieť. Veľmi ma prekvapilo, keď som videla, že táto tlačiareň dokáže tlačiť až 20 píšťaliek naraz. Zaujímalo ma, aké názory majú na tento workshop žiaci, ktorí sa ho taktiež zúčastnili. Preto som sa rozhodla, že spravím rozhovor s jedným účastníkom tohto workshopu, ktorého som sa pýtala nasledujúce otázky:

Ako sa ti páčilo na našej škole?

Myslím si, že to bolo v pohode. Avšak som očakával trochu viac.

Ako si celkovo vnímal workshop zameraný na 3D pero? Bolo to pre teba nejako užitočné?

Toto je veľmi zaujímavá otázka. Možno by som to vedel využiť, ale s nejakým pokročilejším perom.

Bavila ťa práca s 3D perom?

Áno, bavilo ma to. Ale pravdu povediac, nemal som na to nervy. Nešlo to úplne podľa

mojich predstáv.

Chcel by si sa v budúcnosti zúčastniť podobného workshopu?

Určite áno. Bolo to pre mňa niečo nové a taktiež som spoznal nejakých nových ľudí.

Monika Brázdiková

Interview

Aj tento rok sa nám podarilo vyspovedať troch našich pedagógov. Otázky, či ľahko zapadli do kolektívu a ako prispejú k vzdelávaniu našich študentov, vám ponúkame v nižšie uvedenom interview.

Pani učiteľka Júlia Chovančíková

Ako sa vám páči na škole?

Na škole sa mi celkom páči. Je tu síce úplne iný systém, ako som bola zvyknutá, ale je to fajn.

Učili ste pred príchodom na našu školu?

Toto je moja prvá práca na škole, predtým som len praxovala na ZUŠ.

Prečo ste chceli učiť na našej škole?

Táto škola nebola moja prvá ani posledná voľba. Keďže som končila VŠ, tak som hľadala prácu na viacerých školách a tu som dostala možnosť ísť pracovať, tak som to využila.

Cítite sa príjemne v učiteľskom kolektíve, našli ste si kamarátov?

Učiteľský kolektív je fajn, dá sa tam porozprávať aj zasmiať, tak sa nemôžem sťažovať.

Čo môžete priniesť do našej školy?

Ťažká otázka. Sama netuším. Keďže len dočasne zastupujem, tak asi nebudem mať veľkú možnosť na prínos pre školu.

Ako sa vám pracuje so žiakmi?

Pri žiakoch je to dost individuálne. S niektorými je to ľahšie, s inými zas naopak. Ale tak vo všeobecnosti sa to celkom dá zvládnuť.

Pán učiteľ Róbert Záhoranský

Ako sa vám páči na škole?

:o, :]

Učili ste pred príchodom na našu školu?

Áno. Učil som na ŠUV -Kremnica - Priemyselný design, Univerzita Tomáše Bati - Zlín - externé workshopy - Odevný design.

Cítite sa príjemne v učiteľskom kolektíve, našli ste si kamarátov?

Áno.

Čo môžete priniesť do našej školy?

Progres, Koncept, Víziu... ale to nezáleží len na mne.

Pán učiteľ Jakub Záhorák

Ako sa vám páči na škole?

Veľmi...Je to zaujímavá otázka a pekná škola.

Učili ste pred príchodom na našu školu?

Na škole nie. Učil, respektíve pracoval som s deťmi v detskom domove. K tomu nejaké neformálne vzdelávanie, ale v škole nie.

Prečo ste chceli učiť na našej škole?

Bol som požiadaný, či by som mal čas a chuť. Čas som nemal, ale chuť hej. Vždy som chcel vyskúšať učiť a učiť to, čomu sa venujem, je ideál.

Cítite sa príjemne v učiteľskom kolektíve, našli ste si kamarátov?

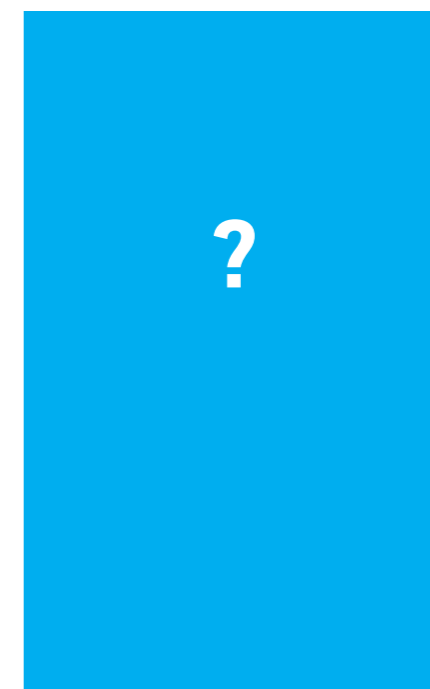
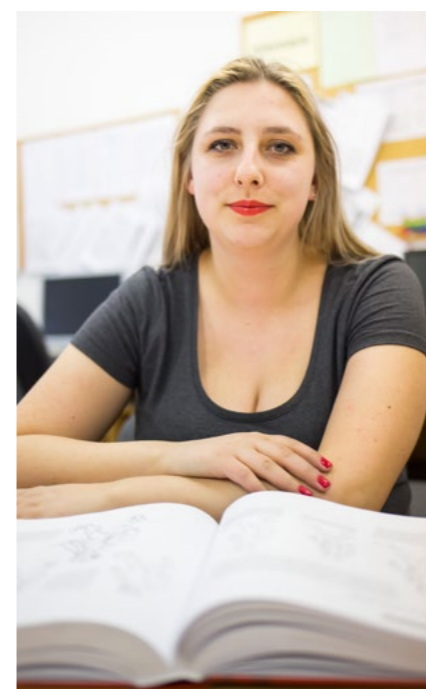
Jasné, že áno. Kolektív je úplne super. Nie som so všetkými rovnako často, ale všetci sú v pohode. So všetkými učiteľmi som si sadol. Aspoň dúfam, že to tak vidia aj oni (smiech).

Čo môžete priniesť do našej školy?

Koláče... a možno svoje skúsenosti a znalosti z praxe.

Ako sa vám pracuje so žiakmi?

Ako s ktorými. Je to tu veľmi špecifické. Ich zameranie a ich chuť robiť úlohy je veľmi individuálna, ale dá sa robiť so všetkými, len treba vedieť, ako na nich.

Návšteva ateliéru Daniely Krajčovej

Z časopisu sme sa rozhodli rozšíriť si obzory a vydali sme sa na návštevu do ateliéru k výtvarníčke pani Daniele Krajčovej. Pre mňa to bol úplne nový zážitok, pretože som ešte v ateliéri nebola. Pôsobil na mňa doslova dychberúco. Malý, útulný, zato však plný umeleckých pokladov a skvostov, či už obrazových, alebo keramických. Taktiež som zistila, že čím je umelec známejší a uznávanejší, tým je skromnejší. Pani Daniela bola veľmi milá a ochotne nám odpovedala na všetky otázky.

Čo vás viedlo k tomu, aby ste začali maľovať?

Už od úplne raného detstva som veľa maľovala a kreslila, od piatich rokov som navštevovala ľudovú školu umenia ako sa vtedy volali ZUŠky. Už ako veľmi malá som chcela byť "maliarka". To mi vydržalo a napriek tomu, že som sa nedostala po maturite na prvý pokus na VŠVU, neustúpila som tlaku rodičov, zamestnala som sa v Bábkovom divadle ako univerzálna pracovníčka pri výrobe scény a bábok. To mi dalo veľa dobrých impulzov do budúcnosti a naučila som sa rôzne technológie. Druhý pokus bol už úspešný. Ukončila som štúdium na oddelení monumentálnej maľby.

Odkiaľ beriete inšpiráciu?

Inšpirácia je život, to čo prežívam, čo vidím v galériách,

čo zažijem na cestách, čo čítam a počúvam, to sa potom vynorí v správnu chvíľu ako nápad, myšlienka, kompozícia. Dôležité je nájsť seba samú, svoj vlastný výraz.

Podporovali vás v tom rodičia a okolie?

Nikdy nie je dobré spoliehať sa na rodičov a okolie, treba ísť svojou vlastnou cestou a spraviť všetko pre svoj cieľ. Mňa rodičia podporovali, až keď videli, že neustúpim, ale mala som veľkú podporu od starej mamy, ktorá nikdy nepochybovala o mojom talente.

Zmenilo sa niečo vo vašom živote, odkedy ste začali maľovať a vaše práce sa dostali na verejnosť?

To, že som vyštudovala školu, ktorú som si vybrala a mohla som celý život robiť, čo ma naplňuje, je veľké šťastie.

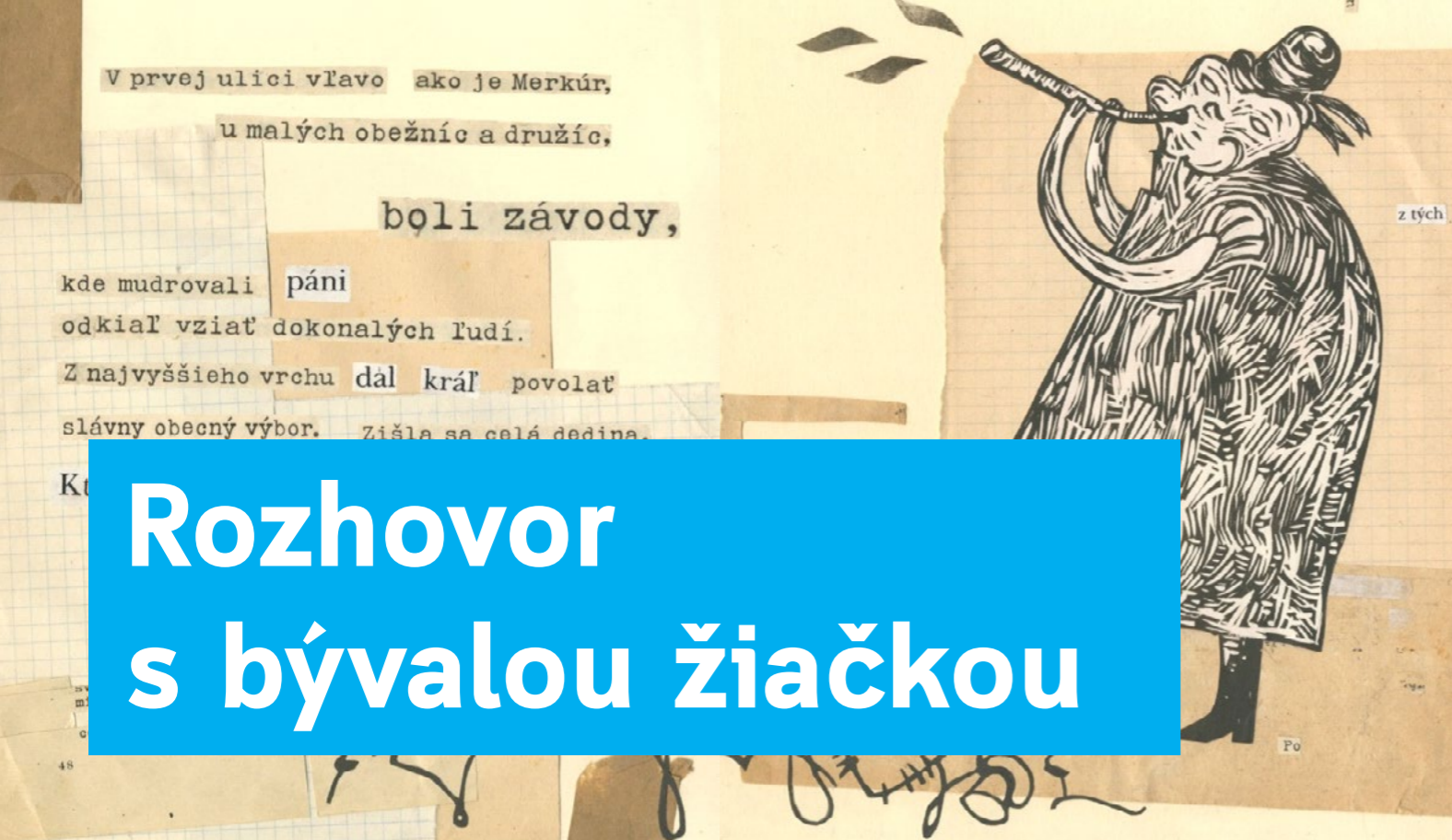
Aj to, že som sa tým dokázala uživiť a moje povolanie je mi koníčkom. Mala som veľa dobrých príležitostí robiť pre verejné priestory. Snažím sa spraviť každú, aj malú objednávku, najlepšie ako viem a dať do toho celé srdce. To mi prináša radosť a aj úspech a tým aj veľkú slobodu v tvorbe aj v živote.

Aké máte predstavy o vašej práci do budúcnosti?

Čo sa týka budúcnosti, dúfam len, že to bude pokračovať tak ako doteraz, že ma neopustí radosť z tvorby, ani hľadanie nových ciest. Budem šťastná, ak dakoho poteším svojim dielom, ak nájde môj obraz alebo plastika svoje miesto.

Lenka Gérecová

Určite odporúčam pozrieť sa na jej diela, ktoré môžete nájsť na jej webovej stránke www.danielakrajcova.sk

Rozhovor s bývalou žiačkou

Ahoj, povedz nám niečo o sebe.

Ahojte, volám sa Alžbeta Božeková. Mám 22 rokov. Pochádzam z Dunajova. Kávičkár. Obľúbená farba modrá. Kniha? Harry Potter.

Na akú VŠ chodíš, aký odbor a čo všetko tam robíte?/Predstav nám tvoju školu/

Momentálne navštevujem 3. ročník na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave odbor Grafika a iné médiá a som v ateliéri knižnej ilustrácie a voľnej grafiky u pána profesora Dušana Kállaya, ktorý vám bude bližšie známy knihou Alica v krajine zázrakov- táto knižka bola označená ako najkrajšie vydanie z celého sveta, oplatí sa ju mať v knižnici...

V tomto ateliéri sa venujeme ilustrácii, čo vám napovedal už názov. Za celé štúdium

si prejdete rôznymi grafickými technikami, zaoberáte sa tvorbou kníh, väzbami, ilustrujete vlastné príbehy, naberiete si niečo z typografie a grafického dizajnu. Spracovávate väčšinou osobné témy na rozdiel od strednej, kde je vám zadaná polročná téma, na ktorú musia všetci reagovať. Vyberáte si vlastnú cestu. Môj deň vyzerá asi tak, že ráno prídem do ateliéru a pracujem na mojom projekte, potom máme konzultácie s profesorom. Po obede mám prednášky a po nich sa opäť vraciam do ateliéru tvoriť, alebo mám voľný program. Je na vás ako si to nastavíte. Momentálne tento semester pracujem na knižke s názvom Sprievodca pre vysokoškoláka alebo 10 rád ako vytážiť z VŠ čo najviac. Veľmi sa z nej teším. S výberom školy a odboru som veľmi spokojná, myslím si, že mám

to šťastie, že patríam k študentom, ktorí študujú to, čo ich baví.

Ako ti naša škola pomohla dostať sa na vysokú školu?

Najviac mi pomohol osobný prístup niektorých profesorov, ktorí mi pomohli sa najprv zaradiť do oblasti, ktorá by ma mohla zaujímať. Potom ma potešila ochota, keď som ich poprosila o doučovanie, keďže som študovala iný odbor ako ten, na ktorý som sa hlásila. Taktiež konzultácie s nimi o svojich prácach, portfóliu, za čo som im veľmi vďačná. Samozrejme aj výstavy, workshopy, exkurzie či súťaže, ktoré nám boli sprostredkované.

Vedela by si nám poradiť, na čo sa máme najviac zamerať na strednej škole?

Keď sa obzerám späť, oveľa

viac by som sa venovala cudziemu jazyku. Teraz ticho závidím ľuďom z našej školy, ktorí majú maturitu B2 a nemajú problém sa dohodoriť so zahraničnými študentmi, veľakrát máme workshopy so zahraničnými umelcami, nehovorím o programe Erasmus...Ja som osobne mala maturitu z nemčiny, čo neľutujem, ale je veľmi potrebné dnes ovládať anglický jazyk, keďže sa stal univerzálnym. Preto odporúčam jazykové školy alebo kurzy, či osobný večerný rituál učenia sa- zide sa vám to. Ďalej by som ešte spomenula dve veci, a to počítačové znalosti. Trénujte samostatne v programoch, pretože je to veľmi podstatná vec v dnešnej dobe. Púšťajte si videá, cvičte a potom čomu nerozumiete = máte štvorročný priestor na otázky. A posledná vec je, či chcete ísť na teoretickú alebo na umeleckú školu- nenechávajte si prípravu na poslednú chvíľu (štvrtý ročník).

Budujte si postupne portfólio svojich prác a zdieľajte ich, nenechávajte ich schované v zásuvke doma. Využite všetko, čo sa vám dáva a ešte o trochu viac. Ale ani to nepreháňajte # Party hard & study hard

Mala si možnosť ilustrovať nejakú knihu alebo zbierku poézie? Ak áno, akú? Ako to prebiehalo? Ak nie, chcela by si?

Zatiaľ som nemala možnosť ilustrovať knihu pre vydavateľstvo a samozrejme mám túžbu vidieť raz v kníhkupectve niečo svoje, ale všetko má svoj čas. Ani bicyklovať hneď neviete

Ktorý umelec ťa najviac inšpiroval? Prečo?

Isto to nebol len jeden umelec. Bolo ich množstvo! Lokálnych, zahraničných, z histórie i zo súčasnosti... Inšpirujú ma ľudia z VŠ, profesori, spolužiaci, ktorí sa umelcami len rodia a ja mám možnosť vidieť ich cestu. Veľmi

sa mi páči tvorba Miroslava Cipára, Daniely Olejníkovej, Lajosa Szalaya, Dušana Kállaya,... tých srdcoviek je naozaj veľa.

Aká technika výtvarného umenia je ti srdcu blízka alebo ťa zaujíma?

Momentálne ma baví experimentovať s rôznymi technikami, aby som našla „to pravé orechové“. Pracujem s kolážou, akrylom, tušom, linorytom, sieťotlačou, učím sa na grafickom tablete,...ešte stále si budujem svoj umelecký jazyk/rukopis. Snažím sa využiť čas na VŠ, aby som si toho vyskúšala čo najviac, keďže tu nám dávajú na to priestor.

Andrea Gazdaricová

Články

časť: články

farba: c=0 m=100 y=0 k=0

strany: 18

počet slov: 2 837

počet umelcov bez časti tela: 1

Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu...

Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu (anglická skratka DofE) je medzinárodný rozvojový program pre mladých ľudí vo veku od 14 do 28 rokov. Zapojiť sa do nej dá pomocou škôl a organizácií spolupracujúcich s mládežou. Okrem nových zážitkov a prekonania samého seba sa dá získať medzinárodný certifikát uznávaný na mnohých vysokých školách a univerzitách.

Program obsahuje tri úrovne: Bronzová, Strieborná a Zlatá úroveň. Bronzová úroveň sa začína plniť prvý rok, po jej dokončení sa pokračuje na ďalšiu. Každá úroveň obsahuje štyri oblasti, a to Rozvoj talentu, Dobrovoľníctvo, Športová aktivita a Dobrodružná expedícia (účastníci Zlatej úrovne absolvujú navyše aj Rezidenčný projekt). Ak sa účastník zapája prvýkrát, začína od prvej, čiže Bronzovej úrovne. Účastník má tri mesiace na to, aby dosiahol stanovený cieľ v jednej zo spomenutých oblastí. Napríklad si účastník zvolí za cieľ v športovej oblasti zabehnúť istú trasu za stanovený čas, takže má tri mesiace na to, aby sa zlepšoval v behu a nakoniec svoj cieľ dokázal splniť. Jeho výkon však musí byť schválený takzvaným tútorom, ktorý s ním po celý čas komunikuje. Tútor je osoba, ktorá kontroluje a schvaľuje výsledky účastníka. V každej oblasti môže mať účastník iného tútora. Takisto musí účastník zvládnuť stanovené ciele aj v oblastiach Dobrovoľníctvo a Rozvoj talentu. Na záver idú všetci účastníci na Dobrodružnú expedíciu. V jednej vybranej oblasti účastník cieľne plní tri, ale šesť mesiacov.

Pred Dobrodružnou expedíciou sa organizujú prípravné stretnutia, kde sa účastníci učia veci ako zakladanie ohňa alebo používanie kompasu. Po prípravných stretnutiach sa ide na cvičnú expedíciu, kde účastníci idú aj so svojim tútorom. Až po jej zvládnutí sa ide na kvalifikačnú/oficiálnu expedíciu, kde idú účastníci bez tútora a behom výpravy nesmú použiť mobil, pomôcť si môžu hodinkami alebo kompasom. Expedícia trvá dva dni, jednu noc sa prespáva.

V DofE nejde o súperenie s ostatnými, ide o prekonanie samého seba. Dve z hlavných podmienok sú zapojiť sa aspoň hodinu týždenne v jednej zo zvolených aktivít vo všetkých oblastiach programoch a splniť si individuálne ciele pre každú oblasť programu.

Oli Micháľková

...a máme na ňu našliapnuté

V našej škole sa deviaty žiaci rozhodli zapojiť do programu Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu (DofE). Sú to: Patrícia Molnárová, Aneta Mintálová, Bianka Machovičová, Erik Vrábel, Jarka Labudová, Karin Tomčányová, Monika Brázdiková, Patrícia Magátová a Marcel Firášek. Títo ľudia sa neboja veľkých cieľov a rozhodli sa využiť svoje doteraz nevyužívané kapacity v oblastiach ako rozvoj talentu, šport, dobrovoľníctvo a na záver sa zúčastniť dobrodružnej expedície. Na čom makáme? V oblasti športu traja z nás začali behať a bicyklovať, Monika začala šermovať, Karin cvičí jogu, Jarka skáče na švihadle, Bianka trénuje cvik plank a ja sa pripravujem na zlezanie steny v Slnecných skalách. V akých oblastiach rozvíjame svoj talent? Je to naozaj rôznorodé: maľujeme, učíme sa hrať na gitare alebo robíme nechťový dizajn. Monika a Bianka sa systematicky pripravujú tak, aby na konci obdobia boli schopné vytvoriť video - Monika sa naučí robiť časozber a Bianka chce vo finále vytvoriť krátku umeleckú videosnímku. Karin a ja systematicky mapujeme slovenské hrady, usilovne ich fotíme, zbierame materiály, aby sme mohli zdokumentovať, čo sme videli, a potom vytvorili reprezentatívny výstupný dokument - brožúru a prezentáciu. Od septembra sme navštívili napríklad Trnavu, Trenčín, Banskú Bystricu a Karin bola najnovšie v Bojniciach. Okrem toho všetci dobrovoľne pomáhame iným ľuďom. Karin a Bianka venujú svoj voľný čas mentálne postihnutým mladým ľuďom v nadácii Krajina Harmónie, Jarka pomáha v ZUŠke, Aneta navštevuje osamelých starých ľudí v Domove pokoja Žofie Bosniakovej, ja a Pat'a pracujeme ako animátori v pastoračných centrách. Pat'a najnovšie zorganizovala koledovanie v rámci Dobrej noviny. Erik a Patrícia budú čistiť les v okolí Rajeckých Teplíc a Hlbokého nad Váhom, vyzbierajú dve vrecia odpadkov každý týždeň počas troch mesiacov a ešte aj zhotovia búdky pre vtáčiky. Okrem toho nás všetkých čaká cvičná expedícia, na ktorú nás, dúfam, pripravia vyškolení "horskí vodcovia", inak naši učitelia Šimon Klačko a Jakub Záhorák. Od nás sa očakáva, že budeme vedieť narábať s mapou, naplánovať si trasu, orientovať sa pomocou turistických značiek a kompasu. Budeme si vedieť správne zbalit batoh, založiť oheň, pripraviť jedlo a potom prežiť noc v prírode na záverečnej ostrej dobrodružnej expedícii - pod stanom bez mobilov, bez elektriny, bez dospelých. A aby toho nebolo dost, po trase vedenej mimo civilizácie budeme plniť náročné ciele. Ale ak to prežijeme, môžeme získať bronzovú cenu Vojvodu z Edinburghu a potom striebornú, zlatú..... Držte nám palce, aby sme túto prestížnu cenu dostali.

Marcel Firášek

Reklamný dizajn

Ahoj, zaujímalo by ťa, ako som sa dostala na odbor reklamný dizajn. Ak áno, si tu správne.

Odbor je zameraný na komplexnú propagáciu v širokom spektre úžitkových a reklamných produktov. Študenti dokážu uplatniť nové trendy vizuálnej komunikácie v spojení s reklamou, v interiéroch aj exteriéroch, v priestore mesta a krajiny. Zoznámia sa so softvérom na tvorbu a úpravu 2D grafiky a 3D vizualizácie, zároveň aplikujú aj klasické technické a technologické postupy pri realizácii vlastných návrhov. Ďalšie uplatnenie okrem štúdia na umelecky zameraných vysokých školách nachádzajú v reklamných agentúrach, kreatívnych štúdiách a v oblasti multimediálnej tvorby. (skolaumenia.sk)

Začnem úplne od začiatku, čím sú v mojom prípade prípravné kurzy na našu školu, ktorých som sa zúčastnila. Vôbec som nevedela kresliť, ale aj napriek tomu som sa chcela dostať na umeleckú, lákala ma práca v reklamnej agentúre. Kurzy prebiehali takto: na začiatku sme sa museli naučiť zachytiť úplne najzákladnejšie tvary: kocka, valec ...Keď sme už toto ovládali, prišla ďalšia fáza: nejaká škatuľa alebo pohár. Ďalej sme sa učili maľovať. Dostali sme príbeh, z ktorého sme sa snažili inšpirovať pri maľbe. Nakoniec bola práca s papierom, no to bolo už niečo náročnejšie, museli sme zapájať naše 3D myslenie a aj schopnosti, ako to celé poskladať, zlepiť, vyrobiť. Nestačilo si to len vymyslieť, potrebovali sme to celé zostaviť.

Pamätáš si ešte na svoje prijímacie skúšky? Ako sa ti darilo?

Po ukončení kurzov nasledovala talentová skúška, ktorá sa skladala z troch úloh. Prvou úlohou bolo nakresliť zátišie, ktoré tvorili fľaška, kocka a hruška z papiera a pre mňa to najťažšie - drapéria. Zvládla som to priemerne. Druhou úlohou bola už spomínaná maľba z prečítaného textu. Nepamätám si presne na text, ale viem, že som maľovala hrad, dve dievčatá na námestí a chudobné dievča s oslom. Zaujímavé, nie? Treťou úlohou bolo 3D zvieratko: netopier. To bola celkom zábava. Mój netopierik bol čierno-ružový na špajdličkách. Pamätám si, že sranda to celkom prestávala byť, keď mi tam nechceli držať krídla, ale nakoniec som to doklepla. Prihlášku som si podávala na dva odbory. Prijali ma na reklamný dizajn. Dozvedela som sa to zo stránky školy. Bola som najšťastnejšia na svete a už som sa nevedela dočkať, kedy prvýkrát zasadnem do lavice ako študentka umeleckej školy.

Aký bol tvoj štart na škole?

Keď som už začala chodiť do školy na odbor propagačné výtvarníctvo, na začiatku sme sa snažili kresliť rôzne štruktúry. Robila som mušľu - realistické štúdium a neskôr posuny. Na kresbe sme sa snažili zdokonaľovať sa v zátišiach a na praxi sme si prešli teóriou a rôznymi technikami farby: tupovanie, lavírovanie, práca so špachtľou.

V prvej polročnej práci sa snažili učitelia z výtvarných predmetov spojiť, aby sme zúžitkovali všetko, čo sme sa za polrok naučili. Na kresbe sme si nakreslili zátišie, na výtvarnej príprave sme si z neho urobili realistický výrez a z výrezu sme vytvorili rôzne posuny v technikách, ktoré sme sa naučili na hodinách praxe.

Ďalší polrok sme sa na praxi zamerali skôr na 3D tvorbu, a to rôzne papierové reliéfy. Na výtvarnej príprave sme skúmali, čo vlastne ten papier je, aké má vlastnosti a čo sa všetko dá z neho vyrobiť a na kresbe sme už prechádzali zložitejšími zátišiami.

Koncoročná/klauzúrna/ práca prebiehala po celý jeden týždeň, kde sme si museli zhotoviť návrhy, skúšky a aj hotový 3D produkt z papiera. Za úlohu sme mali vytvoriť papierový šperk alebo doplnok s inšpiráciou v antike. Bola to zaujímavá téma. V knižnici som si našla knižky s obrázkami. Fascinovali ma stĺpy, ktoré boli v antike. Vytvárala som návrhy a papierové skúšky. Nakoniec som si vybrala jeden detail na antickom stĺpe. Detail som gradovala do požadovaných tvarov, až mi z toho nakoniec vznikol antický náhrdelník.

Ako sa ti darí v druhom ročníku?

Druhý ročník začal veľmi zaujímavo. Opäť sme sa vrátili k štruktúram z rôznych materiálov na výtvarnej príprave a na praxi pokračujeme v reliéfoch, na ktoré sme si najprv urobili návrhy a teraz ich realizujeme. Veľký pokrok sme však urobili v kresbe, kde sme prešli od nezaujímavého zátišia k ľudskej hlave. Na začiatku sme sa učili kresliť lebku, neskôr detaily: oči, uši, ústa, nos, aby sme neskôr vedeli nakresliť celý portrét. Máme na to ešte zhruba rok, tak mi držte palce. Už sa neviem dočkať tretieho ročníka, kedy prídu k slovu témy z reklamného dizajnu: tvorba loga a korporátna identita, reklamné pútače, kampane a pod.

Terezka Križanová

Simona Hodoňová

Beáta Michalinová

Nina Zibolenová

Zuzana Veselý

Simona Ondrášková

Simona Tabačková

Picasso

Veľa veľkých umelcov žilo tichým a nenápadným životom. Životopisci majú čo robiť, aby niečím tú nudu ozvláštnili. No neplatí to vždy. Mnohí boli naopak výstrední, ambiciózni, nevypočítateľní. K takým patril aj najväčší umelec 20. storočia, Španiel Pablo Picasso. Už ako 15-ročný maľoval náročné realistické kompozície žánrových výjavov, za ktoré by sa nemuseli hanbiť ani najväčší barokoví majstri. Sám o tom raz povedal: „Nikdy som nevedel maľovať ako dieťa a preto sa o to pokúšam celý život.“ Rozhodne zmenil ďalší vývoj umenia tak, ako sa to ešte nikomu predtým nepodarilo. Slávu získal už prvými obrazmi z „Ružového a Modrého obdobia.“ Tvorba bola preňho hrou, permanentným potešením. To isté boli preňho priatelia a krásne, mladé ženy. Vždy musel byť stredobodom spoločnosti, riava plná južanského temperamentu. Rovnako ako bol úprimný v tvorbe, bol úprimný a často až nekompromisný ku každému. Čo na srdci, to na jazyku. Mnohým jeho absencia diplomacie nevoňala, no boli aj takí, ktorí ho práve preto mali radi. Raz sa mu však jeho jednanie na rovinu takmer nevyplatilo. Keď nemeckí nacisti v roku 1937 zrovnali so zemou španielske mestečko Guernicu, pri nálete zahynulo 1600 nevinných ľudí. Picasso sa hneď rozhodol, že bude bojovať proti zlu a nenávisti tým, čo vie najlepšie - umením. Namaľoval obrovský takmer 7 metrov dlhý obraz v škále sivých tónov. Zobrazil na ňom útrapy obetí vojny. Využil pritom reč symboliky tak, ako ešte nikdy. Socha vojaka rozbitá na kusy, so zlomeným mečom, žiarovka visiaca zo stropu pripomínajúca Božie oko, býk a kôň symboly moci a Španielska (zvieratá z Koridy) revú v zúfalom křiči smrti, žena bedákajúca s mŕtvym dieťaťom v náručí, ale aj horiaca svieca v ruke inej ženy s kvetinou pri zlomenom meči vojaka - symboly nádeje. Tak mocné dielo odsudzujúce nacistickú krutosť zatiaľ nikto neurobil. A Picasso sa odrazu nehral. Chcel žalovať, nahnevaný aj bezmocný, miesto meča sekol odvážne štetcom do živého. Zanedlho nacisti dobyli Francúzsko a obsadili Paríž. Priatelia radili Picassovi, aby ušiel do bezpečia Británie alebo Ameriky. Picasso však zostal. Jeho umenie Nemci zosmiešňovali, pokladali ho za zvrátené. Raz však navštívil jeho ateliér nemecký dôstojník, ktorý našťastie kvality moderny chápal. Chcel slávneho umelca poznať osobne. Keď sa okupant rozhladol po veľkom ateliéri, zbadal o stenu opretú „Guernicu“. So záujmom si obraz obzeral a dost' prihlúplo sa Picassa spýtal: „To ste urobili vy?“ Úprimný umelec ani na sekundu nezaváhal s odpoveďou: „Nie ja! To ste urobili vy!“ (Ako umelec mal odvahu zmeniť umenie, ako človek mal odvahy ešte viac). Aj preto jeho životný príbeh nemožno oddeliť od jeho priekopníckej tvorby.

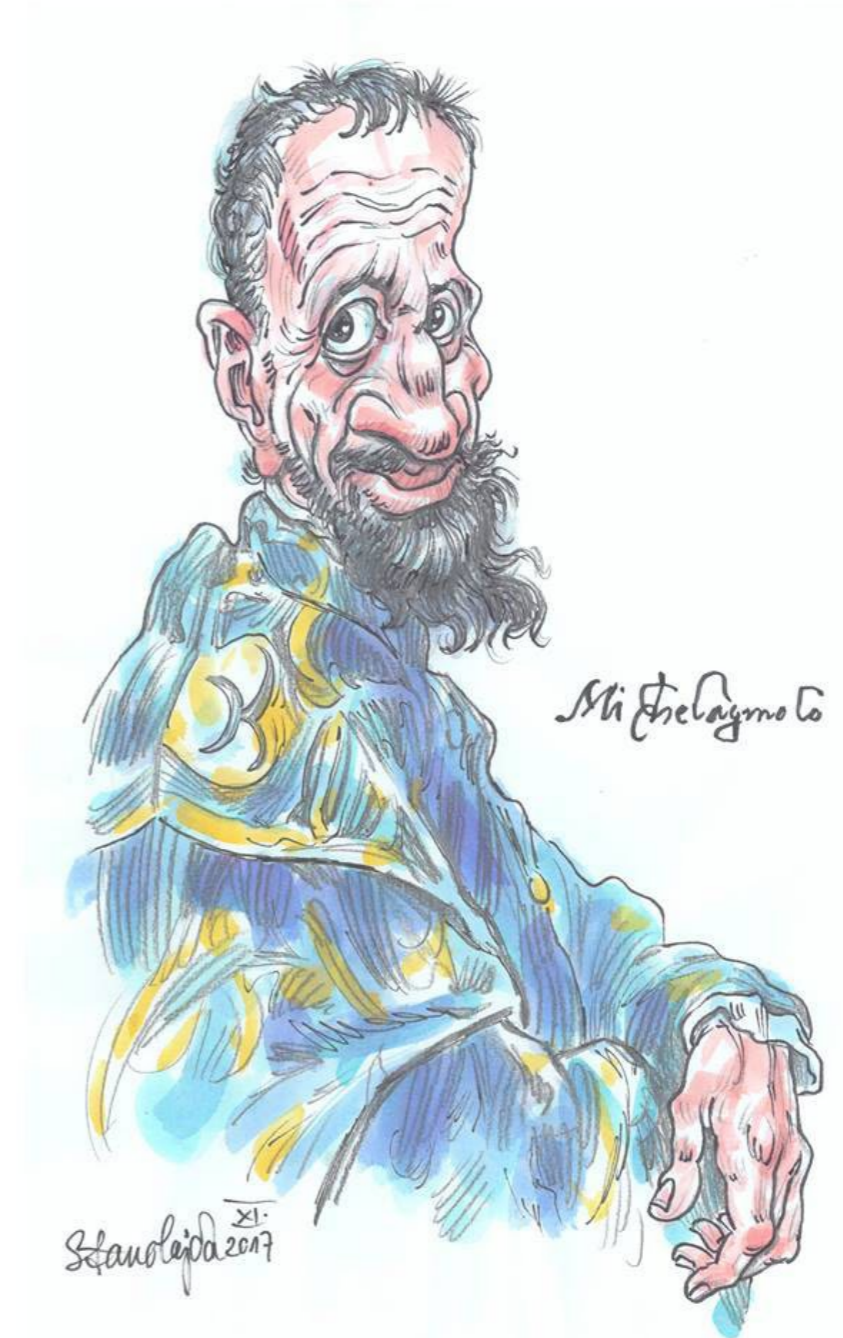
Hela Kotrbancová v spolupráci s pánom učiteľom akademickým maliarom S. Lajdom

Michelangelo Buonarotti

Michelangelo Buonarotti bol jedným z najväčších umelcov akí kedy žili. Vytváral nádherné sochy, monumentálne maľby, navrhoval architektonické skvosty a dokonca bol vynikajúci básnik. Ako človek však bol zložitej, podozrivavej a výbušnej povahy. Keď nemal náladu, radšej sa mu bolo treba vyhnúť. Už ako učeň vyprovokoval jedného spolužiaka k nečakanej reakcii. Zlomil mu maliarskou doskou nos, čo Michelangelovi zmenilo vizáž do konca života. Keď vo Florencii finišoval na obrovskej soche Dávida, prišiel sa na ňu pozrieť prvý muž mesta Gonfalomir Pietro Sodenini. Pozrel sa zdola na vysokú sochu a spýtal sa jej autora, či sa mu nezdá, že má Dávid príliš veľký nos. Michelangelo zobral kladivo, dláto, nabral do hrsti trochu mramorovej drte a bez náznaku odporu vyšiel rebrikmi na vrch lešenia. Pri Dávidovom nose búchal naprázdno kladivom do majzla a pritom púšťal z dlane mramorový prach. Po chvíľke to už vládca nevydržal a vykrikol smerom hore : „Už to nechajte tak, teraz je už myslím akurát.“ Svojský humor použil Michelangelo často. Keď takmer ako sedemdesiatročný dokončoval obrovskú fresku „Posledný súd“, zaútočil naňho jeden vysoký činiteľ nelútostnou kritikou maľby. Vraj samé nahé telá vo svätostánku viac pripomínajú výjav z nevestinca. Dourážaný umelec namaľoval činiteľa so somárskymi ušami v pravom dolnom kúte fresky. Nie dost, že ho umiestnil do pekla, ešte mu domaľoval aj veľkého hada, ktorý mu obhrýza jeho mužskú pýchu. Rozzúrený činiteľ sa išiel okamžite sťažovať rovno k pápežovi. Pavol III. si jeho sťažnosť pokojne vypočul, a pretože Michelangelov talent obdivoval a veril, že ho má ako dar od Boha, povedal mu : „Ja mám obrovskú moc na celej zemi. Som väčší než akýkoľvek panovník. Keby ťa namaľoval v nebi, nemusel by som zasiahnuť, keby v očistci, nebol by problém ťa odtiaľ dostať, ale nehnevaj sa, moja moc siaha len pred pekelné brány. Žiaľ, z ohňov pekelných ťa vyslobodiť nedokážem.“ Odvtedy si nikto netrúfol Michelangela kritizovať priamo do očí.

Lenka Gérecová v spolupráci s pánom učiteľom akademickým maliarom S. Lajdom

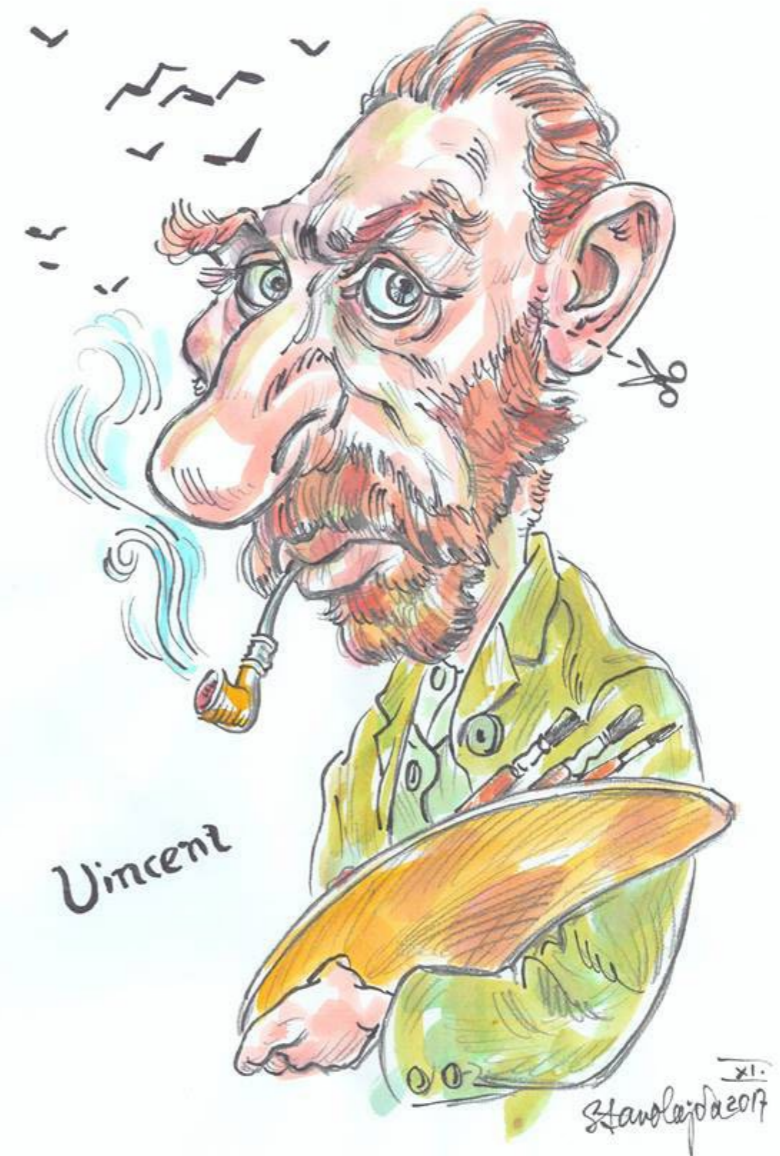

Vincent van Gogh

O umelcoch je všeobecne známe, že sú to citliví a emotívni ľudia. Inak to ani nejde. Bez tejto výbavy by boli prázdni a ich duše vyprahnuté. City potrebujú k tvorbe rovnako nutne ako štetec, dláto či pero. Tí lepší idú do hĺbky, dokážu vidieť nielen povrchovú podobu predlohy, ale vedia zájsť ďalej, ako sa hovorí - pod kožu. Herec musí mať naštudované nielen pohyby a mimiku stvárňovanej osobnosti, on sa do nej musí vžiť. Iba touto hĺbkovou sondou dokáže presvedčiť diváka. To isté platí aj o mnohých významných maliaroch. Avšak aj medzi umelcami sú občas takí, ktorí nadmieru svojej sympatie môžu pokojne rozdávať na kilá. Medzi podobných autorov patril rozhodne nizozemský maliar Vincent van Gogh. Jeho osud však nebol rozhodne veselý. Človek - jeho osud, trápenie i radosti ho zaujímali omnoho viac, než jeho verná fyzická podoba. Duševný svet modelov sa snažil vtesnať do sily výzoru. Mal úžasný pozorovací talent. Pri krajinomalbe a zátišiach sa zameriaval na momentálnu náladu prírody a svojím neopakovateľným a originálnym rukopisom sa ju snažil ešte viac umocniť. Zaujímal ho aj jemný závan vetra v láne obilia, lúč svetla plaziaci sa po lupeňoch kytice, žiariaci blikot hviezd... Kto túži lepšie pochopiť jeho vnútorný svet a absolútnu schopnosť vnímať aj ten najposlednejší, inými prehliadateľný detail, nech si prečíta Vincentove listy, ktoré takmer denne adresoval svojmu bratovi Theovi. Spozná iného Vincenta, než všeobecne opisovaného, psychicky narušeného človeka. Pri takej miere precitlivenosti by bolo podivné, keby nevybočoval zo sivého priemeru ostatných. Hoci začal maľovať pomerne neskoro - ako 28-ročný, takmer bez vzdelania, napokon predbehol väčšinu akademicky vzdelaných maliarov a právom sa dostal medzi niekoľko desiatok TOP-umelcov svetového umenia. Vincent začal svoju kariéru ako predajca umeleckých diel. V práci mal úspech a potom ho šéf vyslal z Paríža pracovať do pobočky firmy v Londýne. Tam si začal uvedomovať, že ľuďom viac poslúži, keď sa bude starať o ich dušu a tak sa ponoril do štúdia teológie a ako pastora ho vyslali medzi tých najbiednejších - do banskej oblasti v Belgicku. Svojím spôsobom života úplne splynul s chudobou. Biskupa však jeho postoj nepotešil. Mal ist' príkladom, biednych pozdvihnúť na vyššiu úroveň, a nie s nimi klesnúť do špiny uhoľného prachu. Vtedy začal kresliť a čoskoro aj maľovať. Ponuré banské krajinky, rodiny baníkov radujúcich sa nad misou varených zemiakov. Sám bol prekvapený, ako ho práca s farbou chytila za srdce. Objavil nový svet. Nový spôsob prejavu a sebarealizácie. Postupne sa jeho paleta čistila a pestrosťou hýrila ako ešte nikdy. Prestáhoval sa na juh Francúzska do Avles a veril, že okolo seba zhromaždí viacerých podobne mysliacich výtvarníkov. Až na Gaugina na jeho ponuku nikto nezareagoval. Vincentove súcitné čítanie sa stále prehlbovalo. Strpčoval ho osud žien, ktoré sa pre zlé sociálne postavenie a v snahe užiť rodinu utiekali k prostitúcii. Nemohol zachrániť všetky, ale niektorým navrhol spoločný život a pokúšal sa užiť maľbami nielen seba, ale aj ich deti. Nikto ale vtedy o diela zanedbaného čudáka nejavil záujem. Dokonca bol na výsmech aj ženám, ktoré sa snažil zachrániť pred osudom v nevestincoch. Pre jednu si dokonca odrezal časť ucha, aby jej dokázal, že pre ňu vie

urobiť viac ako jej zákazníci. Dokáže sa pre ňu postupne doslova aj rozkrájať. Vlastný neúspech v umeleckom i osobnom živote ho viedol čoraz väčšmi k hľadaniu útechy v alkohole, čoho následkom bolo nalomenie jeho chabého zdravia. Umrel na následky dodnes záhadného zranenia strelnou zbraňou ako chudák, ktorý za celý život predal jediný obraz. Krátko po jeho smrti zomrel i jeho milovaný brat a mecén Theo. Sú pochovaní vedno na konci cintorína v Auvers. Dva prosté hroby obrastené brečtanom zobia iba slnečnice vďačných obdivovateľov. Dnes mená na pomníkoch pozná celý svet. Vdova po Theovi podedila väčšinu švagrových diel a o pár rokov urobila výstavu. Odrazu milovníci umenia zostali v šoku. Nikto nechápal, ako mohli dovtedy prehliadať tvorbu takého génia. Cena Vincentových obrazov sa vyšplhala čoskoro do astronomických výšin. O jeho diela sa bijú najväčšie galérie sveta. Napísali sa o ňom stovky kníh, natočili desiatky filmov. Keby bol Vincent požil ešte pár rokov, umieral by už ako miliónár. To by však k jeho naturelu nepasovalo. Možno by svoje peniaze rozdal chudobným, podporoval začínajúcich umelcov. Pretože aký iný by mohol byť človek s takým veľkým srdcom, umelec s obrovským talentom, vždy svojský Vincent van Gogh?

Oli Micháľková v spolupráci s pánom učiteľom akademickým maliarom S. Lajdom

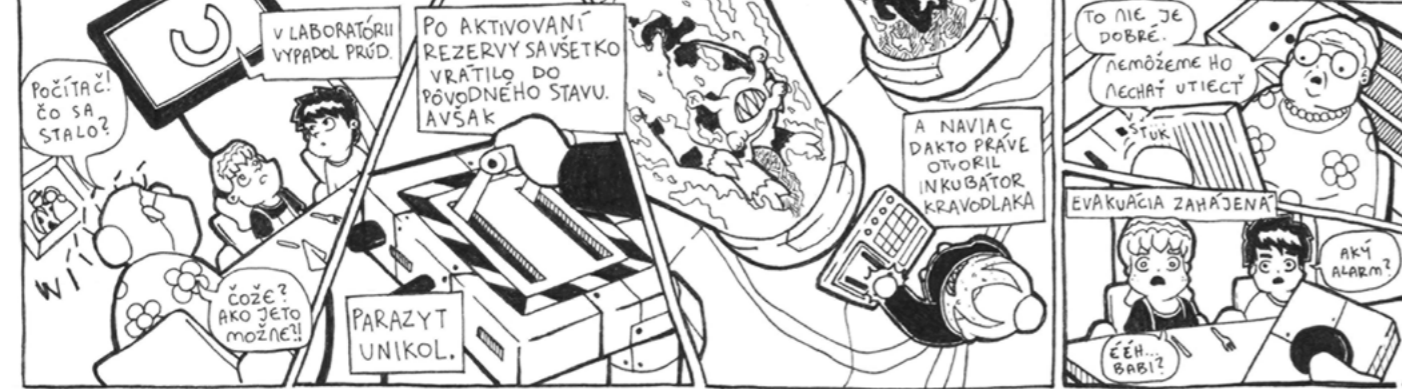
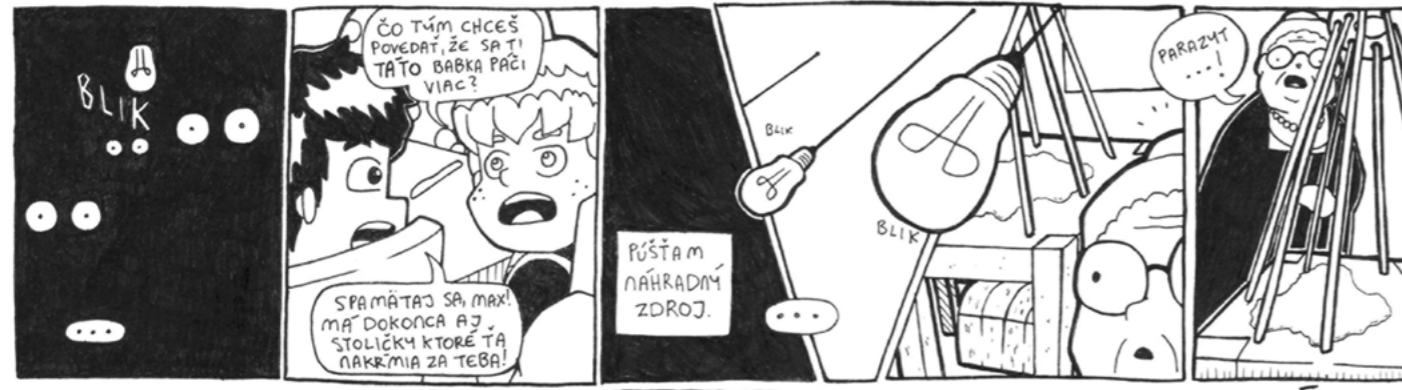
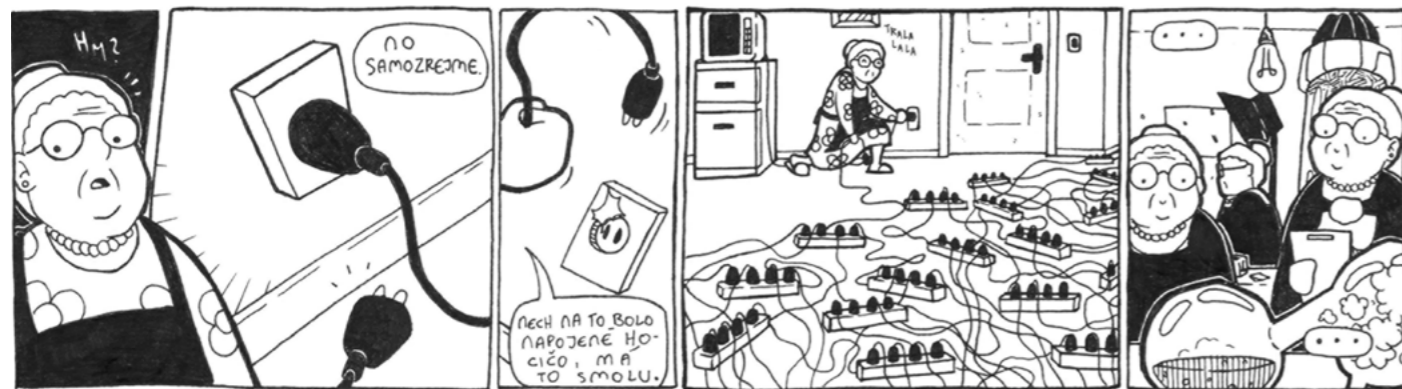

Komix

Keď som kreslil tento komiks na súťaž CS.KOMIKS, ani som si nepredstavoval, že by sa dostal do školského časopisu a už vôbec nie, že by som s ním mohol vyhrať celú súťaž a k tomu cestu na komiksový festival do Angoulême vo Francúzsku. Posledný týždeň tvorby som musel dokonca zostať doma, aby som ho stihol dokresliť načas. Volám sa Bohuš Argaláš a dúfam, že sa vám môj komiks zapáči.

TAJOMSTVO NAŠEJ BABKY

Divadelná hra Triedny nepriateľ

Na jednej z našich triednických hodín sme sa dozvedeli od našej triednej učiteľky o divadelnej hre Triedny nepriateľ. Zaujalo nás to a tak sme sa rozhodli ísť. Keďže v tejto hre hrá jeden študent z našej školy - Alexander Arce, tak nám vďaka svojmu dobrému srdcu vybavil voľný vstup.

6.12.2017 sme sa stretli pred mestským divadlom a plné očakávaní sme vošli do divadla, ktoré nás vívalo s otvorenou náručou. Dej nás už na začiatku hry veľmi pohltil. Myšlienka tejto hry bola veľmi emotívna a motivačná. Bolo tam veľmi veľa predsudkov, ktoré nám ukázali, akú ma svet naozajstnú tvár, no my to môžeme ovplyvniť svojím prístupom a konaním. Samovražda jednej hrdinky z hry sa spočiatku javila ako zbytočná, no nakoniec sa ukázalo, že vďaka jej smrti sa odhalili skutočné charaktery postáv, ktoré neskôr pochopili svoje chyby a snažili sa ich odčiniť, čím sa aj upevnili vzťahy.

Hra bola vážna, ale aj vtipná vďaka rôznym hláškam, ako napríklad: „Vy Slováci ak sa nezabijete sami, tak sa zabijate medzi sebou!“ (Alex) Sme radi, že sme mali možnosť vidieť tento hlboký príbeh.

Veronika, Natália, Klára, Jaroslava a Bianka 1.A

O časopise

vydanie: 7.

počet ľudí ktorí, sa podieľali na spracovaní: 13

veľkosť v PDF: 32 MB

ak pri jeho čítaní budeš behať z prízemnia na 3 poschodie,

spáliš cca: 760 kcal

Vincent

Stanley 2017